

PARAULES DE VIDA

«La meua paraula serà com la pluja, no tornarà a mi infecunda...» (Is 55,11)

El poble creient sempre ha desenvolupat la seva vida cristiana al voltant de la Paraula de Déu, proclamant que «El qui és la Paraula s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres» (Jn 1,14). La Paraula és proclamada i el poble escolta per a ser «poble de Déu». Una mostra de la importància de la proclamació de la Paraula són els nostres púlpits, molts d'ells vertaderes obres d'art.

Nosaltres avui trobem a Jesús en la seva Paraula, present en la Sagrada Escriptura. «L'Església escolta la Paraula de Déu i la proclama com a Paraula de salvació, i tots som instats a escoltar-la, a llegir-la personalment, a meditar-la, a celebrar-la en l'Església i a pregar amb ella, per tal de viure de la seva força transformadora i en plena obediència de fe al Senyor, sota el guiatge de l'Esperit Sant, a l'interior de la gran Tradició de l'Església i de la interpretació autèntica del Magisteri! (CPT, 48).

Cada dia es fan més esforços perquè, des del principi de la vida cristiana, a través de la catequesi de la infància fins a la de la vida adulta, la Paraula de Déu, que proclama i interpreta l'Església, sigui la font d'on brolla la fe que celebrem, vivim i proclamem els cristians. Un moment adient per intensificar aquesta dimensió de tota vida cristiana és la celebració del XII Sínode dels Bisbes que, convocat pel Papa Benet i amb el títol «La paraula de Déu en la vida i en la missió de l'Església», se celebrarà la propera tardor a Roma. L'Assemblea Sinodal es desenvoluparà en tres grans apartats: què és la Paraula de Déu; la Paraula de Déu en la vida de l'Església; i la Paraula de Déu en la seva missió.

Els cristians ens alimentem de la Paraula de Déu, que és «viva i eficaç» (He 4,12), «...fa llum als meus passos, és la claror que m'il·lumina el camí» (Sl 105). Alimentats amb la Paraula, esdevnim els seus servidors, amb la missió de fer que sigui el llevat de la vida. Per servir la Paraula cal conèixer-la i viure-la. Per això és tan recomanable l'anomenada Lectio Divina, és a dir, la lectura de l'Escriptura com un diàleg d'amistat amb Aquell que des de l'eternitat s'avança a estimar-nos i ens atreu vers Ell. La Lectio Divina comença amb una lectura atenta del text bíblic per tal de deixar-lo parlar i fer que la seva llum ens il·lumini. També necessita una actitud de contemplació, és a dir, d'escolta del que Déu ens diu avui. Un diàleg entre la Paraula de Déu i nosaltres al si de la comunitat eclesial, on la Paraula es fa viva i actual en la celebració dels Misteris de la Fe, especialment l'Eucaristia.

† **Javier Salinas i Viñals**
Bisbe administrador apostòlic de Lleida

Festa de sant Pantaleó a la parròquia de Sant Pau de la Mariola

► Dissabte 26 de juliol, la parròquia de Sant Pau de la Mariola acollirà la festa de sant Pantaleó, organitzada per la germandat del sant, que aplega els originaris del poble de Berchules (Granada), del qual n'és patró. A les 7.30 de la tarda celebració de la Missa Rociera en honor del sant, presidida pel rector Mn. Joaquim Lax, amb imposició de medalles als nous membres de la germandat. Tot seguit, processó amb la imatge sant Pantaleó pels voltants de la parròquia.

Excursió de final de curs dels mossens del bisbat a l'Expo de Saragossa

► El 17 de juny, un grup de mossens del bisbat de Lleida van fer l'anyal excursió de final de curs, que en aquesta ocasió els portà a l'Expo de Saragossa, on visitaren la majoria dels pavellons i molt especialment el de la Santa Seu. L'excursió tingué però com acte important la celebració de l'Eucaristia a les 10 del matí en la basílica de la Verge del Pilar.

La capella del peu del Romeu i els Fanalets de Sant Jaume

La festa i romeria dels Fanalets de Sant Jaume té el seu fonament en una antiga llegenda, que ha estat tramesa oralment de generació en generació, de pares a fills, evocadora del naixement del cristianisme a la nostra ciutat.

Segons la narració llegendària, l'apòstol sant Jaume pelegrinava per terres d'Espanya per a donar a conèixer l'Evangeli de Jesucrist.

La popular narració diu que el sant arribà a Lleida de nit i va aixafar una bardissa, clavant-se una punxa o espina al peu que no el deixava caminar. L'apòstol va intentar inútilment arrencar-se-la i com que patia tant, començà a exhalar gemecs profunds. Tants i tants en va fer, que la llegenda explica com aquests van arribar a oïdes dels àngels del cel que van baixar llum, amb «fanalets» perquè sant Jaume pogués treure's la punxa i continuar el seu camí apostòlic. Un altra versió de la narració llegendària diu que els auxiliadors de l'apòstol van ser els infants de la ciutat, els qui van sortir amb lluminàries a auxiliar el pelegrí.

En l'indret en el qual segons la tradició s'esdevindrien els fets, a la cruïlla dels actuals carrers Major i Cavallers, els lleidatans hi bastiren una petita capella que fou fundada per Berenguer Marquès l'any 1400. En ella s'hi

col·locà, tot presidint la seva façana, una imatge de sant Jaume per fer recordança de l'estada de l'apòstol a la ciutat, alhora que el poble va batejar-la amb el popular nom de «Capella del Peu del Romeu», en al·lusió expressa al peu ferit de l'apòstol i ubicant amb claredat l'indret on tingué lloc el miracle dels fanalets.

En aquesta petita capella s'hi venera una singular imatge del sant, que recorda el fet miraculós, obra de l'artista Lleida Jaume Gort (1919-1966) i que es la que presideix tots els anys la Romeria. L'altar és presidit per una magnífica pintura mural de l'artista lleidatà Miquel Roig i Nadal, traspasat fa pocs mesos i que evoca l'escena de sant Jaume i els fanalets.

En les plantes superiors de la capella, s'hi troben les dependències i estatge social de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes, entitat que té cura de la conservació i la potenciació de les tradicions populars i cristianes de la ciutat com són els pessebres i la Romeria dels Fanalets de Sant Jaume, que tots els anys rememora el miracle de la punxa, sant Jaume i els fanalets. És aquesta una festa popular amb una dimensió cristiana irrenunciable, almenys pel que fa als seus orígens i tradició. Cal viure-la també, amb aquest esperit de fe.

Jordi Curcó

DIUMENGE XVI DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sv 12,13.16-19)

Fora de vós, que vetlleu sobre tothom, no hi ha cap Déu a qui hàgiu de convèncer que la vostra sentència és justa. La vostra força és font de justícia, i el mateix domini que teniu sobre tothom fa que tracteu amb tota consideració. Demostreu només la vostra força si algú no creu que ho podeu tot, o bé quan humilieu aquells que, sabent que sou fort, es mostren arrogants. Vós que disposeu de la força, sou moderat en les sentències i ens governeu amb tota consideració: el poder, si volguéssiu, sempre el teniu a mà. Obrant així, heu ensenyat al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom, i heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats.

▶ Salm responsorial (85)

R. *Senyor, vós sou indulgent i bo.*

Vós, Senyor, sou indulgent i bo, / ric en l'amor per a tothom que us invoca. / Senyor, escolteu la meva pregària, / escolteu la meva súplica. R.

Tots els pobles que heu creat / vindran a fer vos homenatge / i glorificaran el vostre nom. / Diran: «Sou gran, Senyor, / són prodigioses les vostres obres, / vós sou l'únic Déu». R.

Vós, Senyor, Déu compassiu i benigne, / lent per al càstig, fidel en l'amor, / mireu-me, apiadeu-vos de mi. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,26-27)

Germans, és l'Esperit mateix el qui, per ajudar la nostra feblesa, intercedeix amb gemecs que no es poden expressar. Perquè nosaltres no sabem què hem de demanar, per pregar com cal, però és ell, l'Esperit, qui es posa en lloc nostre. I ni que els seus gemecs no es puguin expressar, el qui penetra l'interior dels cors sap prou bé quin és el deler de l'Esperit; ell intercedeix a favor del poble sant com Déu vol.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 13,24-43)

En aquells temps, Jesús proposà a la gent aquesta altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com en un home que havia sembrat bona llavor al seu camp, però a la nit, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, sembrà jull enmig del blat, i se n'anà. Quan el sembrat hagué crescut i s'espigà, aparegué també el jull. Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren: «No era bona, la llavor que vau sembrar al vostre camp? Com és, doncs, que hi ha jull? Ell els respongué: Això ho ha fet algú que em vol mal. Els mossos li digueren: Voleu que anem a collir-lo?»

Ell els diu: No ho feu pas: si collíeu el jull, potser arrancaríeu també el blat. Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la sega i llavors diré als segadors: colliu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; després colliu el blat i porteu-lo al meu graner.»

▶ Lectura del libro de la Sabiduría (Sb 12,13.16-19)

Fuera de ti, no hay otro dios al cuidado de todo, ante quien tengas que justificar tu sentencia. Tu poder es el principio de la justicia, y tu soberanía universal te hace perdonar a todos. Tú demuestras tu fuerza a los que dudan de tu poder total, y reprimes la audacia de los que no lo conocen.

Tú, poderoso soberano, juzgas con moderación y nos gobiernas con gran indulgencia, porque puedes hacer cuanto quieres. Obrando así, enseñaste a tu pueblo que el justo debe ser humano, y diste a tus hijos la dulce esperanza de que, en el pecado, das lugar al arrepentimiento.

▶ Salmo responsorial (85)

R. *Tú, Señor, eres bueno y clemente.*

Tú, Señor, eres bueno y clemente, / rico en misericordia con los que te invocan. / Señor, escucha mi oración, / atiende a la voz de mi súplica. R.

Todos los pueblos vendrán / a postrarse en tu presencia, Señor; / bendecirán tu nombre: / «Grande eres tú, y haces maravillas; / tú eres el único Dios.» R.

Pero tú, Señor, / Dios clemente y misericordioso, / lento a la cólera, rico en piedad y leal, / mírame, ten compasión de mí. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 8,26-27)

Hermanos: El Espíritu viene en ayuda de nuestra debilidad, porque nosotros no sabemos pedir lo que nos conviene, pero el Espíritu mismo intercede por nosotros con gemidos inefables. Y el que escudriña los corazones sabe cuál es el deseo del Espíritu, y que su intercesión por los santos es según Dios.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 13,24-43)

En aquel tiempo, Jesús propuso otra parábola a la gente: «El reino de los cielos se parece a un hombre que sembró buena semilla en su campo; pero, mientras la gente dormía, su enemigo fue y sembró cizaña en medio del trigo y se marchó. Cuando empezaba a verdear y se formaba la espiga apareció también la cizaña. Entonces fueron los criados a decirle al amo: Señor, ¿no sembraste buena semilla en tu campo? ¿De dónde sale la cizaña? Él les dijo: Un enemigo lo ha hecho. Los criados le preguntaron: ¿Quieres que vayamos a arrancarla? Pero él les respondió: No, que, al arrancar la cizaña, podríais arrancar también el trigo. Dejados crecer juntos hasta la siega y, cuando llegue la siega, diré a los segadores: Arrancad primero la cizaña y atadla en gavillas para quemarla, y el trigo almacenadlo en mi granero.»

Parábola del blat i la zitània. Pintura de Pedro Orrente (1580-1645), Museu del Prado, Madrid

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Mi 6,1-4.6-8 / SI 49 / Mt 12,38-42 □ **dimarts**: Mi 7, 14-15.18-20 / SI 84 / Jn 20, 1-2.11-18 □ **dimecres**: Ga 2,19-20 / SI 33 / Jn 15,1-8 ■ **dijous**: Jr 2,1-3.7-8.12-13 / SI 35 / Mt 13,10-17 ■ **divendres**: Ac 4,33;5,12.27-33; 12,1b-2 (o bé: Ac 11,19-21; 12,1-2.24) / SI 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28 □ **dissabte**: Jr 7,1-11 / SI 83 / Mt 13,24-30 ■ **diumenge** vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.): 1Re 3,5.7-12 / SI 118 / Rm 8,28-30 / Mt 13,44-52.

«**A**mb el Regne del cel passa...» El sembrador sembla bona llavor al seu camp. Dit altrament, el Fill de l'home sembla fills del Regne al món. No hi estan sols, hi ha també jull. Tanmateix no els toca a ells de preocupar-se'n, és l'amo del sembrat qui en decidirà la sort al final de tot. És més, podem estar segurs que al propi cor només hi ha blat o només hi ha jull? Val la pena examinar-lo ensems amb justícia i misericòrdia. I si el propi cor és així, com podem judicar el del proïsme?

«Amb el Regne del cel passa...» La llavor de mostassa, la més petita de totes que acaba sent un arbre gran i frondós. L'inici és sempre pe-

COMENTARI

El regne del cel

tit, humil. Al final, però, l'arbre ja fet ofereix desinteressadament la seva ombra, esdevé lloc d'acolliment per als diversos ocells. L'ocell és sovint a l'Antic Testament imatge del poble. L'arbre, el Regne, lloc on trobar acolliment, on trobar refugi; ser membres del Regne, ser acollidors per als altres.

«Amb el Regne del cel passa...» La mica de llevat que fa fermentar la pasta. De nou la petitesa, ara transformadora de la realitat. Jesús parla en una altra ocasió del llevat: ho fa en prevenir els deixebles contra el llevat dels escribes i els fariseus. També aquí cal veure quin llevat som cridats a ser, quin llevat mirem de ser.

Si veiem en la pròpia vida el blat, l'arbre de mostassa curull de nius, el llevat bo, amb el salmista podem lloar el Senyor per les seves obres, el podem confessar l'únic Déu i molts d'altres s'hi afegiran. Si descobrim en el propi cor brins de jull, un arbre a voltes poc acollidor, fins llevat de fariseus, podem acudir al nostre Déu, just, indulgent i bo, perquè Ell, que acull els qui l'invocuen, ho podrà transformar i guarir. I si no sabem com lloar-lo, com invocar-lo, com pregar, serà l'Esperit mateix qui intercedirà per nosaltres i ens donarà de fer-ho.

EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

La paràbola de la paciència de Déu

Davant nostre desfila aquest diumenge una altra paràbola: la paràbola del blat i el jull. Del jull que la paciència de Déu deixa créixer amb el blat. Aquesta —com altres paràboles— té la finalitat d'explicar l'amor de Déu, que havia sembrat bona llavor en el camp del món. El jull que creix amb el blat indica que cal no constituir-se en jutge en lloc de Déu.

El segon capítol del llibre del Gènesi descriu simbòlicament l'home, el primer home. I també fa una defensa de Déu davant la realitat del mal. Designa el primer home amb el nom d'Adam i el situa en un paradís, acompanyat de la seva esposa, Eva. Segons la narració bíblica són els pares de tota la humanitat.

En el pensament de Déu, doncs, l'home havia d'estar situat en el jardí del paradís; és a dir, en un lloc de felicitat plena, on no hi hauria ni dolor ni mort; un lloc on l'ésser humà trobaria l'harmonia del seu jo i una fraternitat universal, un lloc on l'amistat amb Déu fóra connatural a la persona humana: Déu —diu l'Escriptura— es passejava pel jardí a l'aire fresc de la tar-

da per parlar amicalment amb l'home i la dona (cf. Gn 3,8).

El Pare havia sembrat bona llavor en el seu camp, «però a la nit, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic i sembrà jull enmig del blat, i se n'anà». I aleshores passa que l'home i la dona no accepten la seva dependència amical de Déu i volen ser plenament autònoms, sense cap subordinació a l'amor diví. I el resultat fou l'esquinçament interior, la feixuguesa de la vida, un món on sovint regna l'egoisme i la dolenteria, el desordre moral, l'enfrontament agressiu amb els altres, el sofriment, la mort. En poques paraules: la pèrdua de la felicitat i la manca d'horitzó per a l'existència humana. «La solitud de l'home i el seu secret esglai» (S. Espriu).

Però l'amor de Déu no s'ha donat per vençut i ha enviat el Fill de l'home «que sembla la bona llavor», la llavor de la vida en la terra que havia esdevingut el regne de la mort.

Josep M. Soler, abat de Montserrat
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

Tenir en compte la societat civil

Tot el que hem dit fins ara no fa referència només als estats. Des de fa uns anys es parla molt de societat civil, expressió eficaç però fluïda, de vegades refugí mític quan no es troben altres solucions. Malgrat tot, existeix una societat civil; hi ha societats i agregacions transnacionals; hi ha comunitats i interessos més enllà de les fronteres. En definitiva, es tracta d'un conjunt de subjectes diferents en els escenaris nacionals i internacionals. Cal tenir-los en compte. De fet, la pau i la convivència no són només una decisió dels dirigents dels estats. La gent també hi participa. Hem d'involucrar-hi la gent. És una realitat que hem de tenir en compte.

D'altra banda, també un petit grup pot treballar per la pau. L'experiència de la Comunitat de Sant'Egidio a Moçambic i a altres països africans ha consistit a ser subjecte de mediació. En el cas moçambiquès, a través de la negociació promoguda per Sant'Egidio amb el suport italià i americà, el 1992 es va posar fi a una guerra que havia provocat un milió de morts i va durar més de deu anys, encara que no figurava als aparadors de l'opinió pública.

Al món hi ha subjectes civils, nacionals o transnacionals, que representen elements importants per aconseguir una convivència més serena. A més, segons el Human Security Center, el desenvolupament d'accions de mediació i prevenció és un element fonamental per determinar la disminució del recurs a la guerra.

També hem de mirar les grans religions, que mobilitzen milions de persones: sense perdre el seu caràcter original de credos (fins i tot essent diferents entre si), poden incidir profundament en la vida civil i en la pau.

Andrea Riccardi

(Conviure. Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

20. ✚ Diumenge XVI durant l'any. Sant Elies, profeta (s. ix aC); sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

21. Dilluns. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prev. caputxí i doctor de l'Església; sant Daniel, profeta (s. vii aC); santa Pràxedes, vg.

22. Dimarts. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixeblla de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.; sant Menelau, abat.

23. Dimecres. Santa Brígida (Suècia 1303-Roma 1373), rel. viuda, fund.

Institut del Salvador i copatrona d'Europa; sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cunegunda, rel. franciscana.

24. Dijous. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara.

25. Divendres. Diada de Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.

26. Dissabte. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

ENTREVISTA

JAUME CASAMITJANA

Clericus Cup

La Clericus Cup va ser una iniciativa del Centro Sportivo Italiano, sota els auspicis del cardenal Tarcisio Bertone, secretari d'Estat del Vaticà —que és un bon aficionat al futbol. Enguany aquesta competició compta ja amb 16 equips que aglutinen sacerdots i seminaristes provinents d'arreu del món que estudien a Roma. Mn. Jaume Casamitjana és un prevere de la diòcesi de Vic que, tot just després de ser ordenat, va anar a la città eterna a estudiar dret canònic. Llicenciat en dret, té 31 anys i és un apassionat del futbol. Per aquesta raó, no ha desaprovechat l'oportunitat de participar a la 2a edició de la Clericus Cup.

Com vau entrar a la Clericus Cup?

Al Pontifici Col·legi Espanyol, on actualment resideixo, no vam reeixir a formar un equip, però vam tenir la sort que, a un grupet de catalans —Mn. Joan Obach, Mn. Josep M. Manresa, Mn. Joan Àguila i jo mateix—, ens va ploure una bona oferta de jugar amb el benedictí Pontifici Ateneu de Sant Anselm i vam acceptar amb molta il·lusió la invitació —per a nosaltres, catalans i evidentment devots de Montserrat, fitxar pels benedictins era tot un honor! I he de dir, modestament, que hem fet un paper molt digne: cinquens del nostre grup. Com que l'experiència ha estat òptima, esperem repetir l'any vinent i millorar els resultats —tenim potencial per a fer-ho!

Estudiar a Roma és tot un luxe...

Roma permet conèixer la realitat universal de l'Església. Conèixer les diferents realitats eclesials, amb sensibilitats i problemàtiques particulars, ofereix una impagable obertura d'horitzons i ajuda a capir què significa ser cristià *catòlic*. En arribar vaig viure una mescla de sensacions: l'emoció del creient que se sent a tocar dels fonaments incòlums de la nostra fe i també la lògica *por* d'un jove prevere de poble, novell i inexpert, que inaugura el seu ministeri lluny de casa. Tanmateix, Déu sempre allisa el terreny: el meu aterratge a Roma ha estat immillorable. L'acollida al Col·legi ha estat molt bona —tot apunta que aquí trobaré molts bons companys—; i, en segon lloc, Roma et depara un continu d'experiències pregones i d'enriquiment personal.

I de tornada a Catalunya...

De moment, aprofitaré al màxim aquests tres anys que estaré a Roma estudiant dret canònic, i després ja veurem de quina manera podré servir millor la meua diòcesi. Això sí, no descarto importar una *clericus cup* a la catalana!

Òscar Bardají i Martín

QUATRE SEGLES

Sor Àngela Serafina Prat (1543-1608) i les caputxines

A semblança de la dama catalana Maria Llorença Llong que l'any 1538 començà a Nàpols la primera branca caputxina dins de l'Orde de Santa Clara, també la manresana Àngela Serafina Prat, l'any 1599, féu quelcom força similar amb la fundació del protomonestir de Santa Margarida la Reial de Barcelona, des d'on s'expansionaren les clarisses caputxines arreu dels territoris hispans i americans, principalment a partir de la mort de la fundadora, esdevinguda la vigília de Nadal de 1608.

Sor Àngela Serafina havia nascut a Manresa el 26 d'octubre de 1543. Ran de la mort de la seva mare, els seus padrins la col·locaren com a serventa a Barcelona, a casa del mercader Salvador Molins, situada al carrer dels Canvis Vells. Després de prestar 16 anys de serveis domèstics, quan tenia 32 anys d'edat, es casà «per obediència» a la família, el dia 15 de maig de 1575, a la parròquia de Santa Maria del Mar amb el sastre Francesc Serafi. Segons els costums de l'època, llavors prengué el cognom del marit: *Serafina*. Tot i els brutals tractes del seu marit —molt mundà, carnal i jugador, que àdhuc intentà matar-la en un descampat de Montjuïc— ella fou tothora una esposa dolça i afectuosa.

Després d'una vida molt dissoluta, l'any 1582 moria Francesc Serafi a Manresa, on, finalment, s'havia establert el matrimoni. En enviuar, gràcies a la fermetat i a la gran categoria espiritual d'Àngela Serafina, l'any 1584 el framenor caputxí Arcàngel d'Alarcón, iniciador de la vida caputxina a Catalunya, li concedí a Manresa de vestir l'hàbit de caputxina, en una cerimònia efectuada a l'església dels frares caputxins on, segons la tradició, li havia parlat la imatge d'un Sant Crist, tot manifestant a Serafina Prat que hauria de ser la fundadora de les monges caputxines.

Fra Valentí Serra de Manresa
Arxiver dels caputxins de Catalunya

AGENDA

Festa patronal de la parròquia de Santa Maria Magdalena.—Dimarts 22 de juliol, 7 tarda, a la parròquia de Santa Maria Magdalena, Eucaristia de la festa patronal presidida pel rector Mn. Josep Moré.

Festa patronal a la parròquia de Sant Jaume.—Divendres 25 de juliol, 8 tarda a la parròquia de Sant Jaume de Lleida, celebració de la festa del seu titular, a les 7.30 de la tarda amb una eucaristia presidida pel rector Mn. Jordi Pardell.

Festa de sant Jaume a la parròquia de Sant Agustí de la Bordeta.—Divendres 25, 8 tarda, Eucaristia de la festa de sant Jaume. Dissabte 26, 9 de la nit Romeria dels Fanalets de Sant Jaume pels carrers del barri. Diumenge 22, 12 del migdia, Missa en honor del patró del barri Sant Jaume amb ofrena de flors.

Festa de santa Anna al Pont de Suert.—Dissabte 26, festa de santa Anna a les 9 del matí, Missa a la capella de Santa Anna presidida pel rector Mn. Daniel Gómez.

Trobada de joves a Lourdes i estada a Taizé.—La Delegació de Joves de Lleida convoca a la Trobada Internacional de Joves a Lourdes de 14 al 20 de juliol, coincidint amb la JMJ a Sydney i el Jubileu de Lourdes. I a l'agost, estada a Taizé. Informació i inscripcions: Delegació de Joves de Lleida, c/ Acadèmia, 17; tel. 973 260 051 o www.pasjovelleida.org.

A Lourdes amb el Papa.—Amb ocasió de la propera visita a Lourdes del Papa Benet XVI amb motiu del Jubileu de les Aparicions, l'arxiprestat de la Ribagorça prepara una estada amb el lema «A Lourdes amb el Papa, adreçat a preveres i joves. Per informació i inscripcions al tel. 609 778 538 o a l'adreça electrònica: parroquia@elpontdesuert.com o també a la porteria del bisbat de Lleida, de 9 del matí a 2 de la tarda (Tel. 973 268 628).

Trobada d'Animadors de Cant per a la Litúrgia.—La delegació de Litúrgia i la delegació de Música, promouen l'assistència a les Trobades d'Animadors de Cant per a la Litúrgia, a celebrar a Montserrat els mesos de juliol i agost, amb el tema «L'any litúrgic: com el celebrem?», per Natàlia Aldana. Termini d'inscripcions 8 de juliol. Informació: Secretaria d'Animadors de Cant per a la Litúrgia, tel. 938 777 766.

Casals d'estiu de la Fundació Verge Blanca.—El Parc de la Mitjana de Lleida acollirà del 14 de juliol al 15 de setembre, uns Casals d'estiu d'Educació Ambiental on els infants de 6 a 12 anys realitzaran activitats, jocs, tallers i una descoberta del Parc. Organitza: Fundació Verge Blanca amb col·laboració de l'Ajuntament de Lleida. Informació i inscripcions: Fundació Verge Blanca, c/ Acadèmia 17, telèfon 973 272 864, fundacio@vergeblanca.org.

Agenda actualitzada a la pàgina web: www.bisbatlleida.org

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Alcanó commemora el 250 aniversari de la consagració de l'església parroquial

El matí del diumenge dia 22 de juny, el poble d'Alcanó va celebrar el 250 aniversari de la consagració de l'església parroquial de Sant Pere apòstol. La data concreta de l'aniversari és el 3 de febrer, festa de sant Blai patró del poble: «...El consell pastoral va decidir passar-ho al bon temps, per a que hi pogués participar més gent i no fes fred», explica el rector Mn. Víctor Martínez.

La celebració d'aniversari va consistir en una Eucaristia, presidida pel vicari general Mn. Joan R. Ezquerra, en representació del Sr. Bisbe, concelebrada pel rector de la parròquia Mn. Víctor Martínez i solemnitzada pel Cor de la Catedral de Lleida, que en acabar la missa oferí un petit concert a la mateixa església.

Al finalitzar la Missa i com és costum fer-ho el dia de la Festa Major, es va donar a la veneració els fidels l'antic reliquiari de la Vera Creu, molt estimat pel poble. La celebració d'aniversari continuà per la tarda, amb un recital de corals a l'església organitzat per l'Ajuntament.

La celebració va ser precedida de dues xerrades. La primera la féu Isidre Puig on es parlà de la història de l'església. Féu també una l'altra xerrada Rosa Maria Sánchez, agent de pastoral del bisbat de Tarragona que s'encarrega d'animar la pastoral a diverses parròquies, donà el seu testimoni personal i ajudà a fer una reflexió interessant sobre la realitat dels pobles petits.

L'església ha acollit també un recull de fotografies antigues i modernes de moments del poble que tenien relació amb l'església: sagraments, processons, festes, etc; que ha tingut molta acollida.

La parròquia de Sant Joan Baptista de Lleida celebra la seva festa patronal

Un anys més i amb tota solemnitat la parròquia de Sant Joan de Lleida va celebrar el 24 de juny la seva festa patronal. A les 11.30 del matí el vicari general Mn. Joan R. Ezquerra presidí l'Eucaristia que fou concelebrada pel rector Mn. Joan Mora, Mn. Josep Miarnau i el sacerdot romanès Adrian Burca. La litúrgia eucarística fou solemnitzada per la Coral de la parròquia de la Mare de Déu del Carme.

El vicari general en la seva homília es referí a la intercessió dels sants com quelcom que agrada Déu, ja que venerant i homenajant els sants, homenatgem a Déu: «...els sants són obres

de Déu». Mn. Ezquerra destacà del patró de la parròquia i alhora també de la diòcesi sant Joan Baptista, el seu amor a la veritat, la seva humilitat i austeritat de vida i el seu testimoniatge.

La celebració, que fou molt concorreguda omplint els fidels els bancs del temple, va cloure amb un «pica pica» que com és tradició es va dur a terme a l'exterior de l'església, sota els anomenats Porxos de Sant Joan. La festa patronal va ser ocasió per inaugurar les reformes i millora que s'han dut a terme darrerament en la sagristia de l'església.

La Catedral acull la Missa de la festa de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer

El 26 de juny a les 8 de la tarda, la Catedral de Lleida va acollir la celebració de la Santa Missa de la festa de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, organitzada per la prelatua de l'Opus Dei i que comptà amb una nombrosa assistència, destacant matrimonis joves amb els seus fills, que ompliren els bancs del primer temple de la diòcesi. La celebració, solemnitzada pel Petit Cor de la Catedral de Lleida, fou presidida per Mn. Carlos Palos, concelebrant altres quatre preveres. En la seva homília el celebrant recordà els tres moments de la vida del fundador de l'Opus Dei en que la ciutat de Lleida hi fou present, destacant com a molt significatiu el recés que Escrivà de Balaguer va donar als sacerdots de la diòcesi el 22 d'abril de 1941. Mn. Carlos Palos féu memòria de que en el moment que sant Josepmaria pregava davant la imatge de la Immaculada que hi havia a la capella del Seminari Major, avui en la capella de la Casa Sacerdotal de Lleida, fou assabentat de la mort de la seva mare.

PROGRAMA D'ACTES

Festa i romeria dels Fanalets de Sant Jaume

Dijous, 24 de juliol

8 tarda: A la parròquia de la Mare de Déu del Carme, **MISSA DELS FANALETES DE SANT JAUME**, presidida pel bisbe administrador apostòlic de Lleida Mons. Xavier Salinas i Viñals.

8.45 tarda: Finalitzada la Missa, en el presbiteri de l'església, benedicció dels fanalets que els infants portaran en la Romeria.

9 vespre: Repic de les campanes de la Seu Vella de Lleida anunciant la Romeria, organitzat per la Confraria de Campaners de Catalunya.

ROMERIA DELS FANALETES DE SANT JAUME

—**Sortida:** De davant l'església de la Mare de Déu del Carme, a la Rambla de Ferran, a les 9 del vespre.

—**Itinerari:** Rambla de Ferran, carrers Democràcia i Carme, Plaça de la Sal, carrer Sant Joan, Plaça Sant Joan, Plaça Paeria i carrer Major.

—**Cloenda de la Romeria:** Confluència Blondel amb cavallers, davant l'antic Montepio, amb la pregà-

ria final a Sant Jaume dels Fanalets i la benedicció dels infants.

—**Lliurament de premis del concurs de Fanalets de Sant Jaume:** A les 10 de la nit, a la sala d'actes de l'Institut Municipal d'Acció Cultural (IMAC).

Divendres, 25 de juliol

CAPELLA DEL PEU DEL ROMEU

9 matí: A la capella del Peu del Romeu, MISSA en honor a sant Jaume, oficiada per Mn. Vicenç Alfonso Miret, consiliari de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes.

Serà aplicada en sufragi dels socis de l'entitat difunts, especialment per Miquel Roig i Nadal, autor del mural de la capella recentment traspasat.

La capella romandrà oberta durant tota la jornada. **12 migdia:** Repic de les campanes de la Seu Vella en honor de sant Jaume, organitzat per la Confraria de Campaners de Catalunya.

7 tarda: A la capella del Peu del Romeu, **Presentació de la composició fotogràfica «Oh Déu meu ajuda'm!»**, del fotògraf **Sebastià Caus**. L'obra artística serà donada i col·locada en la capella del Peu del Romeu, amb la col·laboració i patrocini de la Diputació de Lleida i de la Casa d'Andalusia.

8 tarda: Al pati gòtic de l'antic Hospital de Santa Maria, seu de l'IEI, IVA representació a mena d'auto sacramental, de l'obra «**Sant Jaume ve de Galícia**», del lleidatà Carlos Cepero, adaptada al català per Albert Llorens, a càrrec de l'Agrupació Teatral TOAR, amb la col·laboració de l'Agrupació llerdenca de Pessebristes.